

SHEIKH MOHAMED YAHIA NABIL

De Breeklijn van een Rabbi

*Van liberaal zionist tot pleitbezorger voor Palestijnse
gerechtigheid*

First published by JCN Publishing 2026

Copyright © 2026 by Sheikh Mohamed Yahia Nabil

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

Sheikh Mohamed Yahia Nabil asserts the moral right to be identified as the author of this work.

Dit boek is een non-fictiewerk gebaseerd op historische bronnen, religieuze teksten, persoonlijke reflecties en publiek beschikbare informatie. De standpunten en interpretaties die in deze publicatie worden weergegeven, zijn die van de auteur en zijn bedoeld om aan te zetten tot nadenken, dialoog en beter begrip.

De auteur heeft niet de intentie om enige persoon, gemeenschap, religie of natie te beledigen of te kwetsen. De onderwerpen in dit boek worden behandeld vanuit een streven naar kennis, respect en een eerlijke zoektocht naar gerechtigheid en menselijke waardigheid.

Lezers worden aangemoedigd om verschillende perspectieven te onderzoeken en zich verder te verdiepen in de oorspronkelijke bronnen.

First edition

ISBN: 9789465542294

This book was professionally typeset on Reedsy.

Find out more at reedsy.com

Contents

1	Een levenslange overtuiging	1
2	De ontmoeting in Jeruzalem	8
3	De strijd met cognitieve dissonantie	15
4	Het keerpunt De Mavi Marmara	23
5	Het masker afzetten	31
6	Persona Non Grata	40
7	Een groeiende beweging van twijfel	51
8	Nieuw thuis bij IJV	60
9	Menselijke banden met Gaza	70
10	Daden bij het woord voegen	80
11	De religieuze roeping tot gerechtigheid	90
12	Het ethische boven het etnische	99

Een levenslange overtuiging

Het begin van een reis tussen idealen, identiteit en gerechtigheid

Er zijn momenten in een mensenleven waarop overtuigingen niet ontstaan uit een plotselinge gebeurtenis, maar langzaam groeien. Ze worden gevormd door familie verhalen, historische herinneringen, religieuze tradities en de zoektocht naar een betere wereld. Zo begint ook het verhaal van deze rabbijn.

Voordat er sprake was van twijfel, verandering of een breuklijn in zijn denken, was er eerst een diepe verbondenheid met een ideaal. Een ideaal waarin het Joodse volk na eeuwen van vervolging en onzekerheid een veilige plaats zou vinden waar het zijn identiteit, cultuur en religieuze tradities kon bewaren.

Voor veel Joden van zijn generatie was het zionisme niet alleen een politieke beweging, maar ook een antwoord op een lange geschiedenis van ballingschap en vervolging. De herinnering aan eeuwen van antisemitisme in Europa, de pogroms in Oost-Europa en later de verschrikkingen van de Holocaust vormden een krachtige achtergrond waartegen nieuwe ideeën over veiligheid en zelfbeschikking ontstonden.

De jonge rabbijn groeide op met het geloof dat een Joodse staat en morele verantwoordelijkheid samen konden gaan. Voor hem betekende zionisme niet alleen het zoeken naar een thuis voor Joden, maar ook het bouwen aan een samenleving waarin rechtvaardigheid en menselijke waardigheid centraal stonden.

Zijn overtuiging was eenvoudig verwoord: een volk dat zelf eeuwenlang had geleden, zou juist moeten begrijpen hoe belangrijk het is om ook de rechten en waardigheid van anderen te beschermen.

Een ideaal gevormd door geschiedenis

Om zijn oorspronkelijke overtuiging te begrijpen, moeten we teruggaan naar de geschiedenis die de moderne Joodse identiteit heeft gevormd.

Aan het einde van de negentiende eeuw ontstond het politieke zionisme onder leiding van figuren zoals Theodor Herzl. Het doel was een veilige nationale plek creëren voor Joden in een wereld waarin antisemitisme steeds sterker aanwezig was.

Binnen het zionisme bestonden echter verschillende stromingen. Sommige bewegingen legden vooral de nadruk op nationale onafhankelijkheid en veiligheid. Andere stromingen benadrukten ook sociale rechtvaardigheid, samenwerking en vreedzame relaties met de Arabische bevolking die al generaties lang in Palestina woonde.

Het was binnen deze bredere, progressieve traditie dat de rabbijn zijn eigen plaats vond.

Hij geloofde dat de oprichting van een Joodse staat niet noodzakelijk hoefde te betekenen dat een ander volk zijn rechten zou verliezen. In zijn visie konden

twee waarheden naast elkaar bestaan: het Joodse verlangen naar veiligheid en verbondenheid met het land, én het Palestijnse verlangen naar vrijheid, waardigheid en erkenning.

Deze gedachte werd het fundament van zijn vroege overtuiging.

De ontmoeting met een complexe werkelijkheid

Idealen worden vaak gevormd in de wereld van ideeën, maar uiteindelijk worden ze getest door de werkelijkheid.

De geschiedenis van Israël en Palestina is een geschiedenis waarin verschillende ervaringen, herinneringen en vormen van verdriet naast elkaar bestaan. Voor veel Joden staat de oprichting van Israël symbool voor overleving en herstel na eeuwen van vervolging. Voor veel Palestijnen staat dezelfde periode verbonden met verlies van land, ontheemding en een zoektocht naar politieke rechten.

Een mens kan deze verschillende herinneringen niet begrijpen door slechts één verhaal te horen. Werkelijk begrip begint wanneer men bereid is te luisteren naar de menselijke ervaringen achter de historische gebeurtenissen.

De rabbijn begon steeds meer vragen te stellen. Niet omdat hij zijn eigen geschiedenis wilde ontkennen, maar juist omdat zijn religieuze en morele overtuiging hem aanspoorde om eerlijk te kijken naar het lijden van anderen.

Hij vroeg zichzelf af: Kan een samenleving die gebouwd is op de herinnering aan vervolging, ook ruimte maken voor de pijn van een ander volk? Kan veiligheid bestaan zonder rechtvaardigheid? En kan vrede werkelijk ontstaan wanneer één groep zich veilig voelt terwijl een andere groep zich machteloos voelt?

Deze vragen werden geen teken van afstand tot zijn traditie, maar een verdieping van zijn zoektocht.

De betekenis van gerechtigheid

Binnen zowel de Joodse als islamitische traditie neemt gerechtigheid een centrale plaats in.

In de Hebreeuwse Bijbel vinden we vele oproepen om rechtvaardig te handelen en de zwakkeren in de samenleving te beschermen. Een bekend voorbeeld vinden we in de woorden van de profeet Micha:

“Er is u bekendgemaakt, mens, wat goed is: en wat de Heer van u vraagt: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan met uw God.” (Micha 6:8)

Ook in de islam wordt gerechtigheid gezien als een fundamentele waarde. De Koran benadrukt:

“Voorwaar, Allah gebiedt rechtvaardigheid, goedheid en het geven aan de verwanten...” (Koran 16:90)

Deze principes laten zien dat religieuze overtuiging niet alleen gaat over rituelen of identiteit, maar ook over de manier waarop mensen omgaan met elkaar.

Voor de rabbijn werd deze verbinding tussen geloof en ethiek steeds belangrijker. Zijn vraag was niet alleen: “Wie heeft gelijk?” maar ook: “Hoe kunnen mensen recht doen aan elkaar?”

Van overtuiging naar zelfonderzoek

Iedere grote verandering begint vaak met een periode van innerlijk onderzoek.

De rabbijn bleef verbonden met zijn Joodse achtergrond, zijn religieuze traditie en zijn historische herinneringen. Maar tegelijkertijd begon hij andere stemmen te horen. Stemmen van Palestijnse families die hun eigen verhalen vertelden. Stemmen van mensen die spraken over verlies, onzekerheid en het dagelijks leven onder moeilijke omstandigheden.

Deze ontmoetingen veranderden niet onmiddellijk alles. Grote overtuigingen verdwijnen zelden van de ene dag op de andere. Maar langzaam ontstond er een proces van reflectie.

Hij ontdekte dat liefde voor zijn eigen gemeenschap niet hoefde te betekenen dat hij blind moest zijn voor het verdriet van anderen. Integendeel: juist vanuit zijn eigen religieuze waarden voelde hij een verantwoordelijkheid om eerlijk te blijven zoeken naar waarheid en gerechtigheid.

Deze zoektocht bracht hem uiteindelijk op een moeilijk pad. Een pad waarop hij niet alleen politieke vragen moest beantwoorden, maar ook persoonlijke vragen over identiteit, loyaliteit en geloof.

Een breeklijn die langzaam zichtbaar wordt

De titel van dit boek verwijst naar een breeklijn. Een breeklijn ontstaat niet altijd door één plotselinge gebeurtenis. Soms vormt deze zich langzaam, onder de oppervlakte, door jaren van ervaringen, gesprekken en nieuwe inzichten.

Zo ook bij deze rabbijn.

De overtuiging waarmee hij begon — dat een Joodse staat en het welzijn van Palestijnen hand in hand konden gaan — bleef lange tijd zijn uitgangspunt. Maar naarmate hij meer ontdekte over de werkelijkheid op de grond, begon hij opnieuw na te denken over de manier waarop deze idealen in praktijk werden gebracht.

Zijn verhaal is daarom niet alleen een politiek verhaal. Het is vooral een menselijk verhaal.

Het gaat over iemand die probeert trouw te blijven aan zijn verleden, terwijl hij tegelijkertijd luistert naar nieuwe inzichten. Over iemand die ontdekt dat geloof niet alleen vraagt om zekerheid, maar soms ook om de moed om moeilijke vragen te stellen.

Een reis die nog maar begint

Aan het einde van deze eerste fase van zijn leven staat de rabbijn niet met alle antwoorden, maar wel met nieuwe vragen. Zijn zoektocht naar waarheid en gerechtigheid brengt hem verder dan eenvoudige verklaringen.

De volgende hoofdstukken zullen laten zien hoe deze zoektocht zich verder ontwikkelt. Hoe historische gebeurtenissen, persoonlijke ontmoetingen en religieuze reflecties zijn denken steeds verder beïnvloeden.

Want soms begint de grootste verandering niet wanneer iemand een oude overtuiging verlaat, maar wanneer iemand bereid is deze opnieuw te onderzoeken.

En precies daar begint de reis.

De ontmoeting in Jeruzalem

Een moment dat vragen wakker maakte

Jeruzalem is een stad waarin geschiedenis en dagelijks leven voortdurend door elkaar heen lopen.

Wie door de oude straten wandelt, ziet niet alleen stenen muren en eeuwenoude gebouwen. Men ziet mensen met verschillende achtergronden, talen en herinneringen. Voor de één is Jeruzalem een plaats van gebed en verbondenheid. Voor de ander is het een stad van hoop, verlies en verlangen naar erkenning.

Het is een plek waar het verleden nooit helemaal voorbij lijkt te zijn.

Voor de jonge rabbijn was Jeruzalem op negentienjarige leeftijd meer dan een geografische plaats. Het was een symbool. Een stad die verbonden was met zijn religieuze identiteit, zijn geschiedenis en het ideaal waarin hij geloofde.

Hij kwam er met een beeld dat door zijn omgeving en opvoeding was gevormd: het idee dat de oprichting van een Joodse staat niet alleen een kwestie van